

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Jany Kubenové ve věci žalobce: **R. R.**, IČ: ....., s místem podnikání ....., zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, Kolářská 451/13, 746 01 Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.4.2013, č. j. 1350/1.30/13/14.3,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 30.4.2013, č. j. 1350/1.30/13/14.3 bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj se sídlem v Brně (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 1.2.2013, č. j. 20075/9.30/12/14.3-RZ a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce jako fyzická podnikající osoba uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o zaměstnanosti), kterého se dopustil tím, že umožnil výkon nelegální práce, jak ji definuje ust. § 5 písm. e) bod 1 zákona o zaměstnanosti, když dne 21.6.2012 na pracovišti P. P. na adrese ....., umožnil fyzické osobě, panu I. L., nar. ...., výkon závislé práce spočívající v prodeji zmrzliny a přijímání telefonických objednávek na teplá jídla dle jídelního lístku, mimo pracovněprávní vztah, čímž porušil ust. § 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákoník práce). Za uvedený správní delikt byla žalobci na základě ust. § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti uložena pokuta ve výši 250.000 Kč. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu a podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, byla žalobci dále uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

Ve včas podané žalobě žalobce namítá, že ačkoli byl žalovaný v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu povinen v rámci přezkumu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy, z odůvodnění jeho rozhodnutí nevyplývá, zda se žalovaný souladem rozhodnutí a řízení s právními předpisy vůbec zabýval a k jakému závěru v rámci tohoto přezkumu dospěl. Z tohoto důvodu považuje žalobce rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné a nezákonné.

Žalobce poukazuje na své vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 23.1.2013, v němž navrhoval provedení důkazu výsledkem svědka, neboť součástí spisového materiálu se stal protokol ze dne 11.1.2013, č. j. 23115/9.30/12/14.3-Prot., který byl s osobou, kterou žalobce navrhoval jako svědka, proveden v jiné správní věci. S poukazem na ust. § 51 odst. 1 správního řádu, § 53 odst. 6 správního řádu a § 18 odst. 1 správního řádu žalobce namítá, že protokol ze dne 11.1.2013, který byl založen do spisu jako listinný důkaz, nebyl proveden v souladu se shora citovanými ustanoveními správního řádu. Z tohoto důvodu se podle názoru žalobce jedná o důkaz provedený v rozporu s právním předpisem a jako takový nemůže sloužit jako podklad pro vydání rozhodnutí. Tato skutečnost podle názoru žalobce způsobuje nezákonnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a následně i nezákonnost rozhodnutí žalovaného.

S ohledem na uvedené skutečnosti žalobce navrhuje, aby soud rozsudkem rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náklady řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 26.8.2013 k námitce, že při přezkumu rozhodnutí nepostupoval v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, uvádí, že žalobce ani v dodatečně stanovené lhůtě neuvedl, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo a nesouhlasí s tvrzením žalobce, že postupoval v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Ke stručnému odůvodnění rozhodnutí žalovaný poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 23.2.2011, č. j. I ÚS 3712/10, jehož závěry jsou aplikovatelné i na danou věc. Žalovaný dodává, že mu není známo, jak by mohl být žalobce jeho rozhodnutím krácen na svých právech, když neuvedl, čeho se krácení mělo týkat. K námitce, že protokol ze dne 11.1.2013 byl proveden v rozporu se zákonem, žalovaný s odkazem na ust. § 50 odst. 1 správního řádu uvádí, že tento protokol je skutečností známou správnímu orgánu z úřední povinnosti, získanou z jednání s panem L., a že se tedy jedná o podklad pro rozhodnutí ve smyslu tohoto zákonného ustanovení. Žalovaný uvádí, že

o založení protokolu ze dne 11.1.2013 do spisu byl zástupce žalobce řádně vyrozuměn, taktéž byl poučen o možnosti uplatnit procesní práva dle ust. § 36 a § 38 správního řádu, procesní práva žalobce tedy byla plně zachována. Žalovaný má za to, že protokol bylo možno v dané věci použít jako listinný důkaz a nebylo nutné nařizovat termín provádění důkazů mimo ústní jednání sloužící výhradně k jeho provedení, neboť pouhé přečtení listiny či sdělení jejího obsahu neznamena vyšší důkazní sílu listiny, než má listina, která byla založena do spisu, jehož součástí zůstává po celou dobu, přičemž účastník řízení byl poučen o právu dle ust. § 38 správního řádu. Návrh žalobce k provádění důkazů mimo ústní jednání k provedení jediné listiny nebo nařízení svědecké výpovědi pana L. podle názoru žalovaného nebyl v souladu se zásadou hospodárnosti řízení, neboť by takto inspektorát neúměrně zatěžoval žalobce i dotčené osoby v případě, kdy v souladu se zásadou materiální pravdy dle ust. § 3 správního řádu v návaznosti na ust. § 50 a § 52 správního řádu dospěl k závěru, že stav věci byl zjištěn a nebylo nutno provádět další důkazy k jeho zjištění. S odkazem na výše uvedené je žalovaný přesvědčen, že protokol ze dne 11.1.2013 byl pořízen v souladu s právními předpisy.

S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta a aby žalobci byla uložena povinnost zaplatit náklady soudního řízení.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Žaloba není důvodná.

Námítce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného z důvodu, že v odvolacím řízení nedošlo k přezkumu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, soud nepřisvědčil. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že má za prokázané, že se žalobce dopustil správního deliktu tak, jak je popsáno ve výroku rozhodnutí oblastního inspektorátu práce, a že se žalobce svým jednáním dopustil správního deliktu na úseku zaměstnanosti dle ust. § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Ačkoliv žalovaný tento závěr blíže nerozvedl, nelze z tohoto důvodu s ohledem na znění ust. § 89 odst. 2 správního řádu (*odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem*) na jeho rozhodnutí hledět jako na nepřezkoumatelné. Odvolání žalobce totiž ani přes výzvu správního orgánu nebylo doplněno o odvolací námítky, v nichž by žalobce specifikoval, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.10.2010, č. j. 3 Ads 100/2010-54, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož „podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nelze nedostatkem důvodů rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního (správního) rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými

důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu (správního orgánu) zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud (správní orgán) opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS). Podle ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Žalovaná ve svém rozhodnutí dospěla k závěru, že OSSZ rozhodla v souladu s platnou právní úpravou, z rozhodnutí žalované je rovněž zřejmé, že neshledala žádné porušení ustanovení správního řádu v rámci prvoinstančního správního řízení. Ačkoli tento závěr blíže nerozvedla, nelze to i s ohledem na ust. § 89 odst. 2 správního řádu považovat za zásadní pochybení způsobující nepřezkoumatelnost rozhodnutí za situace, kdy stěžovatel ve svém odvolání uvedl pouze výčet porušených ustanovení správního řádu, aniž specifikoval, v čem mělo pochybení správního orgánu spočívat.“

Soud se neztotožnil ani s argumentací žalobce, že jelikož protokol ze dne 11.1.2013 nebyl jako důkaz proveden v souladu s ust. § 18 odst. 1 správního řádu (nebyl o jeho provedení sepsán protokol), jedná se o důkaz provedený v rozporu se zákonem, který nemůže sloužit jako podklad pro vydání rozhodnutí.

Podle ust. § 53 odst. 6 správního řádu *se o provedení důkazu listinou učiní záznam do spisu. Za přítomnosti účastníků nebo zúčastněných osob, anebo účastní-li se úkonu veřejnost, se důkaz listinou provede tak, že se listina přečte nebo sdělí její obsah.*

Podle ust. § 18 odst. 1 věty první správního řádu *se o ústním jednání (§ 49) a o ústním podání, výslechu svědka, výslechu znalce, provedení důkazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, sepisuje protokol.*

Jak vyplývá ze spisového materiálu, do správního spisu byl dne 11.1.2013 založen protokol o jednání č. j. 23115/9.30/12/14.3-Prot., který byl téhož dne sepsán s panem I. L. v rámci jiného správního řízení vedeného správním orgánem prvního stupně. Dne 14.1.2013 bylo žalobci, resp. jeho právnímu zástupci doručeno vyrozumění o ukončení dokazování, v němž byl žalobce jednak seznámen s existencí tohoto protokolu a s jeho založením do spisového materiálu, jednak byl v souladu s ust. § 36 a § 38 správního řádu poučen o možnosti využít svých procesních práv. Soud má za to, že ačkoli ze znění ust. § 18 odst. 1 správního řádu vyplývá, že o provedení důkazu listinou mimo ústní jednání by měl být sepsán protokol, který představuje formálnější způsob oproti záznamu do spisu ve smyslu ust. § 53 odst. 6 správního řádu, v daném případě by lpění na doslovném znění zákona bylo nepřipustným formalismem. Není pochyb o tom, že žalobce byl před vydáním rozhodnutí seznámen se založením předmětné listiny do spisu, byla mu poskytnuta možnost se seznámit s jejím obsahem v rámci nahlédnutí do spisu (čehož žalobce využil dne 16.1.2013) a žalobce měl rovněž možnost se k provedení důkazu vyjádřit (čehož taktéž využil - dne 23.1.2013 zaslal správnímu orgánu prvního stupně vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, v němž se jednak vyjádřil k předmětnému protokolu, jednak navrhl správnímu orgánu, aby doplnil dokazování). Za této situace by podle názoru soudu vyhotovení protokolu podle ust. § 18 odst. 1 správního řádu bylo pouhou formální záležitostí, která by nemohla mít žádný vliv ani

na právní sféru žalobce, tak ve svém důsledku ani na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Soud má totiž obdobně jako žalovaný za to, že za situace, kdy byl účastník řízení poučen o právu podle ust. § 38 správního řádu, přečtení listiny nebo sdělení jejího obsahu by nemohlo mít za následek zvýšení důkazní síly listiny vůči listině, která byla pouze založena do spisu, jehož součástí je po celý zbytek řízení. Ani žalobce ostatně v žalobě nijak nespecifikuje, která veřejná subjektivní práva mu byla neprovedením důkazu (protokolu ze dne 11.1.2013) v souladu se zákonem upřena, popř. na kterých právech byl tímto postupem dotčen.

Na základě shora uvedeného právního posouzení žalobních námitek dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. července 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová